ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 30.1.2014 г.
COM(2014) 46 final

ANNEXES 1 to 2

ПРИЛОЖЕНИЕ

Конвенция за споразуменията относно избор на съд и Декларация на Съюза в съответствие с Конвенцията за споразуменията относно избор на съд

към

Решение на Съвета

за утвърждаване от името на Европейския съюз на Хагската конвенция от 30 юни 2005 г. за споразуменията относно избор на съд

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

КОНВЕНЦИЯ ЗА СПОРАЗУМЕНИЯТА ОТНОСНО ИЗБОР НА СЪД

Държавите, страни по настоящата конвенция,

като желаят да насърчават международната търговия и инвестиции чрез засилено съдебно сътрудничество,

уверени, че това сътрудничество може да бъде засилено чрез единни правила относно компетентността и относно признаването и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по граждански и търговски дела,

уверени, че това засилено сътрудничество изисква по-специално установяване на международен правен режим, който дава сигурност и гарантира ефективността на споразумения между страните по търговски сделки за избор на съд с изключителна компетентност и който урежда признаването и изпълнението на съдебни решения, постановени в рамките на производства, основаващи се на такива споразумения,

решиха да сключат настоящата конвенция и се споразумяха за следното:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящата конвенция се прилага в хипотези с международен елемент към споразуменията за съд с изключителна компетентност по граждански или търговски дела.

2. За целите на глава II хипотезата е с международен елемент, освен ако страните пребивават в една и съща договаряща държава и ако отношенията между страните и всички елементи, които се отнасят до спора, независимо от местонахождението на избрания съд, са свързани единствено с тази държава.

3. За целите на глава III хипотезата е с международен елемент, ако се търси признаване или изпълнение на чуждо съдебно решение.

Член 2

Изключения от приложното поле

1. Настоящата конвенция не се прилага към споразумения за избор на съд с изключителна компетентност:

а) по които страна е физическо лице, чиито действия са насочени основно за постигане на цели от личен, семеен или битов характер (потребител);

б) свързани с трудови договори, включително и колективни трудови договори.

2. Настоящата конвенция не се прилага към следните въпроси:

а) статус или право- или дееспособност на физически лица;

б) задължения за издръжка;

в) други семейноправни въпроси, включително режима на собственост на съпрузите и други права или задължения, произтичащи от брак или подобни взаимоотношения;

г) завещания и наследяване;

д) неплатежоспособност, споразумения с кредиторите и подобни въпроси;

е) превоз на пътници и товари;

ж) замърсяване на морските води, ограничаване на отговорността при морски искове, общи аварии и спешни операции по теглене и спасяване;

з) нарушаване на конкуренцията;

и) отговорност за вреди от използването на ядрена енергия;

й) искове, свързани с телесни повреди и произтичащите от тях неимуществени вреди, предявени от физически лица или от тяхно име;

к) искове с извъндоговорно основание и които се основават на отговорност за вреди от непозволено увреждане на вещи;

л) вещни права върху недвижимо имущество и наеми от недвижимо имущество;

м) действителност, недействителност или прекратяване на юридически лица и действителност на решенията на техните органи;

н) действителност на права върху интелектуална собственост, различни от авторското право и сродните му права;

о) нарушение на права върху интелектуална собственост, различни от авторското право и сродните му права, освен при спорове относно нарушение, при които основанието на иска е нарушение на договор между страните, който има за предмет такива права, или при които основанието на иска би могло да бъде такова нарушение на договора;

п) действителност на вписванията в публичните регистри.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 2 от приложното поле на настоящата конвенция не се изключват спорове, в рамките на които се разглеждат въпроси, изключени от приложното поле съгласно посочения параграф, които имат само преюдициален характер и не са предмет на спора. По-специално фактът, че въпрос, изключен съгласно параграф 2, има характер на средство за защита, не води до изключване на спора от приложното поле на конвенцията, ако този въпрос не е предмет на спора.

4. Настоящата конвенция не се прилага към арбитраж и свързаните с него производства.

5. Фактът, че държава, включително правителство, правителствена агенция или всяко друго лице, което действа от името на държавата, е страна по спор, не води до изключване на спора от приложното поле на настоящата конвенция.

6. Настоящата конвенция не засяга по никакъв начин привилегиите и имунитетите, от които се ползват държавите или международните организации по отношение на тях самите и на тяхното имущество.

Член 3

Споразумения за избор на съд с изключителна компетентност

За целите на настоящата конвенция:

а) „споразумение за избор на съд с изключителна компетентност“ означава споразумение, сключено между две или повече страни, което отговаря на изискванията на буква в) и което посочва за решаването на спорове, които са възникнали или могат да възникнат във връзка с определено правоотношение, съдилищата на една договаряща държава или едно или няколко определени съдилища на една договаряща държава, като по този начин изключва компетентността на всеки друг съд;

б) споразумение за избор на съд, в което се посочват съдилищата на една договаряща държава или едно или няколко определени съдилища на една договаряща държава, се счита за споразумение за избор на съд с изключителна компетентност, освен ако страните изрично не са посочили друго;

в) всяко споразумение за избор на съд с изключителна компетентност трябва да бъде сключено или документирано:

i) писмено; или

ii) чрез всяко друго средство за комуникация, което позволява последващо ползване на информацията;

г) споразумение за избор на съд с изключителна компетентност, което съставлява част от договор, се счита за споразумение, което е независимо от останалите разпоредби на договора. Действителността на споразумение за избор на съд с изключителна компетентност не може да бъде оспорвана единствено на основание недействителността на договора.

Член 4

Други определения

1. По смисъла на настоящата конвенция понятието „съдебно решение“ означава всяко решение по същество, постановено от съд, независимо от наименованието му като решение или постановление, както и определянето на съдебните разноски, включително от служител на съда, при условие че определянето е свързано с решение по същество, което може да бъде признато или изпълнено по силата на настоящата конвенция. Привременните и обезпечителните мерки не представляват съдебни решения.

2. За целите на настоящата конвенция образувание или лице, различно от физическо лице, се считат за пребиваващи в държавата,

а) в която се намира седалището им по устав;

б) съобразно със законодателството на която са учредени или създадени;

в) в която се намира централното им управление; или

г) в която се намира основното им място на дейност.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 5

Компетентност на избрания съд

1. Съдът или съдилищата на договаряща държава, посочени в споразумение за избор на съд с изключителна компетентност, са компетентни за решаването на спор, по отношение на който се прилага това споразумение, освен ако споразумението е нищожно съгласно правото на тази държава.

2. Съд, който е компетентен съгласно параграф 1, не може да откаже да упражни компетентността си на основанието, че спорът би трябвало да се разгледа от съд на друга държава.

3. Предходните параграфи не засягат правилата за:

а) подсъдността, произтичаща от предмета или от цената на иска;

б) вътрешното разпределяне на подсъдността между съдилищата на договаряща държава. Когато обаче избраният съд има право на преценка дали да прехвърли делото на друг съд, изборът на страните се взема надлежно предвид.

Член 6

Задължения на съд, който не е избран

Съд на договаряща държава, различен от избрания от страните, спира или прекратява производството на основание липса на компетентност, ако бъде сезиран по спор, спрямо който се прилага споразумение за избор на съд с изключителна компетентност, освен ако:

а) споразумението е нищожно съгласно правото на държавата на избрания съд;

б) една от страните е била неспособна да сключи споразумението съгласно правото на държавата на сезирания съд;

в) придаването на правно действие на споразумението би довело до очевидна несправедливост или очевидно би противоречало на обществения ред на държавата на сезирания съд;

г) поради извънредни причини, които са извън контрола на страните, споразумението не може да бъде разумно изпълнено; или

д) избраният съд реши да не разглежда спора.

Член 7

Привременни и обезпечителни мерки

Настоящата конвенция не урежда привременните и обезпечителните мерки. Тя нито изисква, нито препятства налагането, отказа за налагане или прекратяването на привременни и обезпечителни мерки от съд на договаряща държава. Тя не засяга възможността една от страните да поиска налагането на такива мерки, нито правомощията на съда да наложи, откаже налагането или прекрати такива мерки.

ГЛАВА III

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 8

Признаване и изпълнение

1. Съдебно решение, постановено от съд на договаряща държава, посочен в споразумение за избор на съд с изключителна компетентност, се признава и изпълнява в другите договарящи държави в съответствие с настоящата глава. Признаване или изпълнение може да бъде отказано единствено на основанията, посочени в настоящата конвенция.

2. Без да се засягат мерките, необходими за прилагане на разпоредбите на настоящата глава, не се допуска преразглеждане по същество на съдебно решение, постановено от съда по произход. Сезираният съд е обвързан от фактическите констатации, въз основа на които съдът по произход е основал своята компетентност, освен ако решението не е постановено неприсъствено.

3. Съдебно решение се признава, единствено ако то поражда действие в държавата по произход и се изпълнява, единствено ако подлежи на изпълнение в държавата по произход.

4. Признаването или изпълнението може да бъдат отложени или отказани, ако съдебното решение се обжалва в държавата по произход или ако срокът за обжалване

по общия ред не е изтекъл. Отказът не препятства последващо подаване на молба за признаване или за изпълнение на съдебното решение.

5. Настоящият член се прилага също и към съдебни решения, постановени от съд на договаряща държава след прехвърляне на делото от избрания съд в тази договаряща държава, както е предвидено в член 5, параграф 3. Когато обаче избраният съд има право на преценка дали да прехвърли делото на друг съд, може да бъде отказано признаването или изпълнението на съдебно решение срещу страна, която своевременно се е противопоставила на прехвърлянето в държавата по произход.

Член 9

Отказ за признаване или изпълнение

Признаване или изпълнение може да бъде отказано, ако:

а) споразумението е нищожно съгласно правото на държавата на избрания съд, освен ако избраният съд не е постановил, че споразумението е действително;

б) една от страните е била неспособна да сключи споразумението съгласно правото на замолената държава;

в) документът за образуване на производството или равностоен документ, съдържащ основните елементи на иска:

i) не е бил връчен на ответника в необходимия срок и по начин, който би му позволил да организира своята защита, освен ако ответникът се е явил и е представил своята защита, без да оспорва уведомяването пред съда по произход, при условие че законодателството на държавата на произход позволява уведомяването да бъде оспорвано; или

ii) е бил връчен на ответника в замолената държава по начин, несъвместим с основните принципи за връчването на документи в тази държава;

г) съдебното решение е постановено вследствие на измама, свързана с производството;

д) признаването или изпълнението би било очевидно несъвместимо с обществения ред на замолената държава, по-специално в случаите, в които конкретното производство, по което е постановено съдебното решение, е несъвместимо с основните принципи на процесуална справедливост на тази държава;

е) съдебното решение е несъвместимо със съдебно решение, постановено в замолената държава по спор между същите страни; или

ж) съдебното решение е несъвместимо със съдебно решение, постановено по-рано в друга държава между същите страни по спор със същия предмет и същото основание, ако първото съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в замолената държава.

Член 10

Предварителни въпроси

1. Когато въпрос, изключен в съответствие с член 2, параграф 2 или член 21, се поставя като предварителен въпрос, постановения по този въпрос акт не се признава или изпълнява съгласно настоящата конвенция.

2. Може да бъде отказано признаване или изпълнение на съдебно решение, ако и доколкото това съдебно решение се основава на съдебен акт по въпрос, изключен съгласно член 2, параграф 2.

3. Въпреки това когато има решение на съд относно действителността на право върху интелектуална собственост, различно от авторско право и сродните му права, признаването или изпълнението на съдебното решение може да бъде отказано или отложено съгласно предходния параграф единствено когато:

а) този акт е несъвместим със съдебно решение или решение на компетентен по този въпрос орган, постановено в държавата, съобразно правото на която е възникнало правото на интелектуална собственост; или

б) в тази държава има висящо производство относно действителността на това право върху интелектуална собственост.

4. Може да бъде отказано признаване или изпълнение на съдебно решение, ако и доколкото това съдебно решение се основава на съдебен акт по въпрос, изключен в резултат на декларация на замолената държава съгласно член 21.

Член 11

Обезщетения

1. Може да бъде отказано признаване или изпълнение на съдебно решение, ако и доколкото това съдебно решение присъжда обезщетение, включително обезщетение с наказателен или назидателен характер, което не обезщетява страната за действително претърпените щети или понесените болки и страдание.

2. Сезираният съд отчита дали и доколко присъденото от съда по произход обезщетение за вреди покрива съдебните разноски.

Член 12

Съдебни спогодби

Спогодби, одобрени от съд на договаряща държава, посочен в споразумение за избор на съд с изключителна компетентност, или сключени пред такъв съд по време на производството и които подлежат на изпълнение по същия ред като съдебно решение в държавата по произход, се изпълняват по силата на настоящата конвенция по същия ред като съдебното решение.

Член 13

Документи, които трябва да бъдат представени

1. Страната, която иска признаване или изпълнение, представя:

а) пълно и заверено копие от съдебното решение;

б) споразумението за избор на съд с изключителна компетентност, заверено копие от него или друго доказателство за неговото съществуване;

в) ако съдебното решение е постановено неприсъствено — оригинала или заверено копие на документ, който удостоверява, че на неучаствалата страна е бил връчен документът за образуване на производството или равностойният документ;

г) всички необходими документи, за да се удостовери, че съдебното решение поражда действие в държавата по произход или, където е приложимо, че подлежи на изпълнение в тази държава;

д) в предвидения в член 12 случай — удостоверение от съд на държавата по произход, че съдебната спогодба или част от нея подлежи на изпълнение по същия ред като съдебно решение в държавата по произход.

2. Ако съдържанието на съдебното решение не позволява на замоления съд да провери дали са спазени условията на настоящата глава, този съд може да изиска всякакви други необходими документи.

3. Молбата за признаване или изпълнение може да бъде придружена от документ, издаден от съд (включително от назначено от съда лице) на държавата по произход във формата, установена и публикувана от Хагската конференция по международно частно право.

4. Ако посочените в настоящия член документи не са съставени на официалния език на държавата, до която е отправена молбата, те се придружават от легализиран превод на официалния език, освен ако правото на замолената държава не предвижда друго.

Член 14

Процедура

Процедурата за признаване, декларацията за изпълняемост или регистрацията за изпълнение, както и изпълнението на съдебното решение се уреждат от законодателството на замолената държава, освен ако настоящата конвенция не предвижда друго. Сезираният съд действа без забавяне.

Член 15

Делимост

Допуска се признаване или изпълнение на обособяема част от съдебно решение, когато се иска признаването или изпълнението на тази част или когато само част от съдебното решение може да бъде призната или изпълнена съгласно настоящата конвенция.

ГЛАВА IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

Преходни разпоредби

1. Настоящата конвенция се прилага за споразумения за избор на съд с изключителна компетентност, сключени след нейното влизане в сила за държавата на избрания съд.

2. Настоящата конвенция не се прилага за производства по спорове, които са започнали преди нейното влизане в сила за държавата на сезирания съд.

Член 17

Застрахователни и презастрахователни договори

1. Производствата, свързани със застрахователен или презастрахователен договор, не се изключват от приложното поле на настоящата конвенция на основание, че застрахователният или презастрахователният договор е свързан с въпрос, по отношение на който не се прилага настоящата конвенция.

2. Не може да бъде ограничено или отказано признаване и изпълнение на съдебно решение по отношение на отговорността, произтичаща от застрахователен или презастрахователен договор на основание, че отговорността по този договор включва отговорност за обезщетяване на застрахованото или презастрахованото лице по отношение на:

а) въпрос, по отношение на който не се прилага настоящата конвенция; или

б) акт, с който се присъжда обезщетение за вреди, към което би могъл да се приложи член 11.

Член 18

Освобождаване от изискването за легализация

Всички документи, изпратени или връчени в съответствие с настоящата конвенция, се освобождават от изискването за легализация или друга подобна формалност, включително и апостил.

Член 19

Декларации за ограничаване на компетентността

Държава може да декларира, че нейните съдилища могат да откажат да разгледат спорове, за които се прилага споразумение за избор на съд с изключителна компетентност, ако между тази държава и страните или спора няма друга връзка освен местонахождението на избрания съд.

Член 20

Декларации за ограничаване на признаването и изпълнението

Държава може да декларира, че нейните съдилища могат да откажат да признаят или да изпълнят съдебно решение, постановено от съд на друга договаряща държава, ако страните пребивават в държавата, до която е отправена молбата, и отношенията между страните, както и всички други отнасящи се до спора елементи, различни от местонахождението на избрания съд, са свързани единствено с държавата, до която е отправена молбата.

Член 21

Декларации по отношение на конкретни въпроси

1. Когато една държава има значителен интерес настоящата конвенция да не се прилага към конкретен въпрос, тази държава може да декларира, че няма да прилага конвенцията към този въпрос. Държавата, която прави такава декларация, гарантира, че обхватът на декларацията не надхвърля необходимото и конкретният въпрос, който се изключва, е ясно и точно определен.

2. По отношение на такъв въпрос конвенцията не се прилага:

а) в договарящата държава, направила декларацията;

б) в други договарящи държави, когато споразумение за избор на съд с изключителна компетентност посочва съдилищата или едно или няколко определени съдилища на направилата декларация държава.

Член 22

Реципрочни декларации по отношения на споразумения за избор на съд без изключителна компетентност

1. Договаряща държава може да декларира, че нейните съдилища ще признават и изпълняват съдебни решения, постановени от съдилища на други договарящи държави, посочени в споразумение за избор на съд, сключено от две или повече страни, което отговаря на изискванията на член 3, буква в) и в което за целите на решаване на спорове, които са възникнали или могат да възникнат във връзка с дадено правоотношение, се посочват съдът или съдилищата на една или повече договарящи държави (споразумения за избор на съд без изключителна компетентност).

2. Когато признаване или изпълнение на съдебно решение, постановено в договаряща държава, направила такава декларация, се иска в друга договаряща държава, направила

такава декларация, съдебното решение се признава и изпълнява съгласно настоящата конвенция, ако:

а) съдът по произход е бил посочен в споразумение за избор на съд без изключителна компетентност;

б) не съществува съдебно решение, постановено от друг съд, в който може да започне производство в съответствие със споразумение за избор на съд без изключителна компетентност, нито висящо производство между същите страни пред друг такъв съд със същия предмет и на същото основание; и

в) съдът по произход е бил сезиран пръв.

Член 23

Еднакво тълкуване

При тълкуването на настоящата конвенция се държи сметка за нейния международен характер и за необходимостта да се насърчава еднаквото ѝ прилагане.

Член 24

Преглед на действието на конвенцията

Генералният секретар на Хагската конференция по международно частно право взема периодично мерки за:

а) преглед на действието на настоящата конвенция на практика, включително на всички декларации; и

б) разглеждане на необходимостта от изменяне на настоящата конвенция.

Член 25

Неединни правни системи

1. По отношение на договаряща държава, в която се прилагат две или повече правни системи в различни териториални единици във връзка с какъвто и да е въпрос, уреден от настоящата конвенция:

а) всяко позоваване на законодателството или на процесуалните правила на държавата се разбира като позоваване на законодателството или процесуалните правила в сила за съответната териториална единица, когато е уместно;

б) всяко позоваване на пребиваване в държавата се разбира като позоваване на пребиваване в съответната териториална единица, когато е уместно;

в) всяко позоваване на съд или на съдилища на държавата се разбира като позоваване на съд или на съдилища на съответната териториална единица, когато е уместно;

г) всяко позоваване на връзка с държавата се разбира като позоваване на връзка със съответната териториална единица, когато е уместно.

2. Независимо от разпоредбите на предходния параграф договаряща държава с две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи, не е обвързана от прилагането на настоящата конвенция към случаи, които засягат единствено такива различни териториални единици.

3. Съд в териториална единица на договаряща държава с две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи, няма да бъде обвързан от признаването или изпълнението на съдебно решение на друга договаряща държава единствено въз основа на обстоятелството, че съдебното решение е било признато или

изпълнено в друга териториална единица на същата договаряща държава съгласно настоящата конвенция.

4. Настоящият член не се прилага по отношение на регионални организации за икономическа интеграция.

Член 26

Отношение с други международни инструменти

1. Настоящата конвенция се тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с други международни договори, които са в сила за договарящите държави, независимо дали са сключени преди или след настоящата конвенция.

2. Настоящата конвенция не засяга прилагането от договаряща държава на международен договор, независимо дали е сключен преди или след настоящата конвенция, ако никоя от страните не пребивава в договаряща държава, която не е страна по международния договор.

3. Настоящата конвенция не засяга прилагането от договаряща държава на международен договор, сключен преди влизането в сила на настоящата конвенция за тази договаряща държава, ако прилагането на настоящата конвенция би било несъвместимо със задълженията на тази договаряща държава към която и да е друга недоговаряща държава. Настоящият параграф се прилага също така към международни договори, които изменят или заменят международен договор, сключен преди влизането в сила на настоящата конвенция за тази договаряща държава, освен ако изменението или заменянето не води до нови противоречия с настоящата конвенция.

4. Настоящата конвенция не засяга прилагането от договаряща държава на международен договор, независимо дали е сключен преди или след настоящата конвенция, за целите на получаване на признаване или изпълнение на съдебно решение, постановено от съд на договаряща държава, която също е страна по този международен договор. Въпреки това, не трябва съдебното решение да бъде признато или изпълнено в по-малка степен, отколкото съгласно настоящата конвенция.

5. Настоящата конвенция не засяга прилагането от договаряща държава на международен договор, който във връзка с конкретен въпрос урежда компетентността или признаването и изпълнението на съдебни решения, дори ако този договор е сключен след настоящата конвенция и ако всички засегнати държави са страни по тази конвенция.

Настоящият параграф се прилага единствено ако договарящата държава е направила декларация по отношение на съответния международен договор съгласно настоящия параграф. При наличие на такава декларация другите договарящи държави не са задължени да прилагат настоящата конвенция към този конкретен въпрос, доколкото съществува противоречие, когато в споразумението за избор на съд с изключителна компетентност се посочват съдилищата или едно или няколко определени съдилища на договарящата държава, направила декларацията.

6. Настоящата конвенция не засяга прилагането на правилата на регионални организации за икономическа интеграция, които са страни по настоящата конвенция, независимо дали тези правила са приети преди или след настоящата конвенция:

а) когато никоя от страните не пребивава постоянно в договаряща държава, която не е държава — членка на регионалната организация за икономическа интеграция;

б) по отношение на признаването и изпълнението на съдебни решения между държавите — членки на регионалната организация за икономическа интеграция.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 27

Подписване, ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване

1. Настоящата конвенция е открита за подписване от всички държави.

2. Настоящата конвенция подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване от държавите, които са я подписали.

3. Настоящата конвенция е открита за присъединяване от всички държави.

4. Инструментите за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване се депозират в Министерството на външните работи на Кралство Нидерландия, депозитар на конвенцията.

Член 28

Декларации относно неединни правни системи

1. Ако някоя държава има две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи във връзка с въпроси, уредени от настоящата конвенция, тя може да декларира при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването, че конвенцията се прилага за всичките ѝ териториални единици или единствено за една или повече от тях и може по всяко време да измени тази декларация чрез нова декларация.

2. Декларацията се връчва на депозитаря, като в нея се изброяват изрично териториалните единици, за които се прилага конвенцията.

3. Ако някоя държава не направи декларация в съответствие с настоящия член, конвенцията се прилага за всички териториални единици на тази държава.

4. Настоящият член не се прилага по отношение на регионални организации за икономическа интеграция.

Член 29

Регионални организации за икономическа интеграция

1. Регионална организация за икономическа интеграция, която е съставена само от суверенни държави и има компетентност по някои или по всички въпроси, уредени от настоящата конвенция, може също така да подпише, приеме, утвърди или да се присъедини към настоящата конвенция. В такъв случай такава регионална организация за икономическа интеграция има права и задължения на договаряща държава, доколкото тази организация има компетентност по въпроси, уредени от настоящата конвенция.

2. При подписването, приемането, утвърждаването или присъединяването регионалната организация за икономическа интеграция уведомява писмено депозитаря относно въпросите, уредени от настоящата конвенция, по отношение на които ѝ е била прехвърлена компетентност от нейните държави членки. Организацията уведомява своевременно депозитаря в писмена форма относно промените в компетентността ѝ така, както тя е определена в последното по време уведомяване, извършено съгласно настоящия параграф.

3. За целите на влизането в сила на настоящата конвенция не се вземат предвид при определянето на общия брой депозирани инструменти тези, които са депозирани от страна на регионалната организация за икономическа интеграция, освен ако

регионалната организация за икономическа интеграция декларира в съответствие с член 30, че нейните държави членки няма да бъдат страни по настоящата конвенция.

4. Всяко позоваване на „договаряща държава“ или „държава“ в настоящата конвенция се отнася също така, когато е уместно, и към регионална организация за икономическа интеграция, която е страна по нея.

Член 30

Присъединяване на регионална организация за икономическа интеграция без нейните държави членки

1. При подписването, приемането, утвърждаването или присъединяването регионалната организация за икономическа интеграция може да декларира, че притежава компетентност по всички въпроси, уредени от настоящата конвенция, и че нейните държави членки няма да бъдат страни по настоящата конвенция, но ще бъдат правно обвързани от нея по силата на подписването, приемането, утвърждаването или присъединяването на организацията.

2. При наличие на декларация от страна на регионалната организация за икономическа интеграция в съответствие с параграф 1 всяко позоваване на „договаряща държава“ или „държава“ в настоящата конвенция се отнася също така, когато е уместно, и към държавите — членки на организацията.

Член 31

Влизане в сила

1. Настоящата конвенция влиза в сила на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца от депозирането на втория инструмент за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, посочен в член 27.

2. Впоследствие настоящата конвенция влиза в сила:

а) за всяка държава или регионална организация за икономическа интеграция, която я ратифицира, приема, утвърждава или се присъединява към нея — на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца от депозирането на нейния инструмент за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;

б) за териториални единици, за които настоящата конвенция се прилага в съответствие с член 28, параграф 1 — на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца от нотификацията на декларацията, посочена в споменатия член.

Член 32

Декларации

1. Декларациите, посочени в членове 19, 20, 21, 22 и 26, могат да бъдат направени при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването или по всяко време след това и могат да бъдат изменени или оттеглени по всяко време.

2. Декларациите, измененията и оттеглянията се нотифицират на депозитаря.

3. Декларация, направена при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването влиза в действие едновременно с влизането в сила на настоящата конвенция за съответната държава.

4. Декларация, направена впоследствие, както и всяко изменение и оттегляне на декларация, влизат в действие на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца след датата на получаването на нотификацията от депозитаря.

5. Декларацията по членове 19, 20, 21 и 26 не се прилага към споразумения за избор на съд с изключителна компетентност, сключени преди тя да е породила действие.

Член 33

Денонсиране

1. Настоящата конвенция може да бъде денонсирана чрез писмено уведомление до депозитаря. Денонсирането може да бъде ограничено до някои териториални единици на неединна правна система, към които се прилага настоящата конвенция.

2. Денонсирането влиза в действие на първия ден от месеца след изтичането на срок от дванадесет месеца след датата на получаване на нотификацията от депозитаря. Когато в нотификацията е посочен по-дълъг срок за пораждане на действие на денонсирането, денонсирането поражда действие след изтичането на съответния по-дълъг срок след датата на получаване на нотификацията от депозитаря.

Член 34

Нотификации от страна на депозитаря

Депозитарят уведомява членовете на Хагската конференция по международно частно право и други държави и регионални организации за икономическа интеграция, които са подписали, ратифицирали, приели, утвърдили или са се присъединили в съответствие с членове 27, 29 и 30 за следните:

а) подписвания, ратификации, приемания, утвърждавания или присъединявания съгласно членове 27, 29 и 30;

б) датата, на която настоящата конвенция влиза в сила в съответствие с член 31;

в) уведомления, декларации, изменения и оттегляния съгласно членове 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 и 30;

г) денонсирания съгласно член 33.

В потвърждение на посоченото долуподписаните надлежно упълномощени лица подписаха настоящата конвенция.

Съставено в Хага на 30 юни 2005 г. на английски и френски език, като и двата текста са еднакво автентични, в единствен екземпляр, който ще бъде съхраняван в архивите на правителството на Кралство Нидерландия и от който ще бъде изпратено заверено копие по дипломатически път на всяка от държавите — членки на Хагската конференция по международно частно право, на датата на нейната двадесета сесия, и на всяка държава, която е взела участие в тази сесия.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларация на Съюза в съответствие с член 21 от Конвенцията за споразуменията относно избор на съд

1. С настоящото Европейският съюз декларира по член 21 от конвенцията, че освен при предвидените по-долу изключения, няма да прилага конвенцията към застрахователни договори.
2. Настоящата декларация не се прилага, когато:

а) споразумението относно избор на съд е сключено след възникване на спора, или

б) без да се засяга прилагането на член 1, параграф 2 от конвенцията, споразумението относно избор на съд е сключено между притежател на полица и застраховател, ако и двамата имат към момента на сключване на договора местожителство или обичайно местопребиваване в една и съща държава, и споразумението предоставя компетентност на съдилищата на тази държава, дори ако вредоносното събитие се случи в чужбина, при условие че това споразумение не противоречи на правото на тази държава, или

в) споразумението за избор на съд се отнася до договор за застраховка, доколкото той покрива един или повече от големите рисковете по параграф 3.

3. Големите рискове по параграф 2, буква в) обхващат рискове, свързани с превози (самолети, кораби, влакове и транзитни стоки), кредити и гаранции, както и други рискове, при които притежателят на полицата извършва стопанска дейност от определен по параграф 4 мащаб.

4. Предвидените в параграф 3 рискове са следните:

(2) всякакви вреди на:

а) морски кораби, инсталации, разположени край бреговете или в открито море, или въздухоплавателно средство, произтичащи от рискове, които са свързани с използването им за търговски цели;

б) транзитни стоки, различни от багажа на пътниците, когато транзитът се състои или включва товар на такива кораби или въздухоплавателни средства;

(3) всякаква отговорност, различна от тази за телесна повреда на пътници или увреждане на багажа им:

а) произтичаща от използването или дейността на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства по точка 1, буква а), доколкото по отношение на последните законодателството на държавата, обвързана по настоящата конвенция, в която е регистрирано въздухоплавателното средство, не забранява клаузи за предоставяне на компетентност при застраховането на такива рискове;

б) за вреди, причинени от транзитни стоки, както са описани в точка 1, буква б);

(4) всякакви финансови загуби във връзка с използването или експлоатацията на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са посочени в точка 1, буква а), и по-специално загубата на редовен или чартърен товар;

(5) всякакъв риск или интерес във връзка с някой от тези по точки 1—3;

(6) независимо от точки 1—4, всякакви големи рискове, както следва:

а) вреди на подвижни железопътни състави;

б) вреди на въздухоплавателни средства;

в) вреди на речни и канални плавателни съдове, езерни плавателни съдове, морски плавателни съдове;

г) вреди на товари по време на превоз или багажи, независимо от вида на превоза.

д) отговорност, произтичаща от използването на въздухоплавателни средства (включително отговорност на превозвача);

е) отговорност, произтичаща от използването на кораби, плавателни съдове или лодки по море, езеро, река или канал (включително отговорност на превозвача);

ж) всеки кредитен или гаранционен риск, при който притежателят на полицата е ангажиран професионално в индустриална или търговска дейност или в някоя от свободните професии, и рискът, свързани с такава дейност;

з) в случай на притежател на полица, извършващ дейност от определен мащаб:

- всякакви вреди на сухоземни превозни средства (включително моторни превозни средства);
- всякакви вреди на имущество поради пожар, експлозия, природни бедствия (включително буря), ядрената енергия, земни свлачища, градушка, измръзване или кражба;
- всякаква отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства по суша (включително отговорност на превозвача);
- разни финансови загуби, произтичащи от рискове, свързани със заетостта, недостатъчен доход (общо), лоши метеорологични условия, пропуснати ползи, продължителни общи разходи, непредвидени търговски разходи, загуба на пазарна стойност, загуба на наем или доход, други косвени търговски загуби, други нетърговски финансови загуби или други видове финансови загуби.

5. За целите на точка 5, буква з) притежател на полица, извършващ дейност от определен мащаб, означава притежател на полица, който превишава границите на най-малко два от следните критерии:

- общо по баланс: 6 200 000 EUR,
- нетен оборот: 12 800 000 EUR,
- средно 250 заети лица през финансовата година.